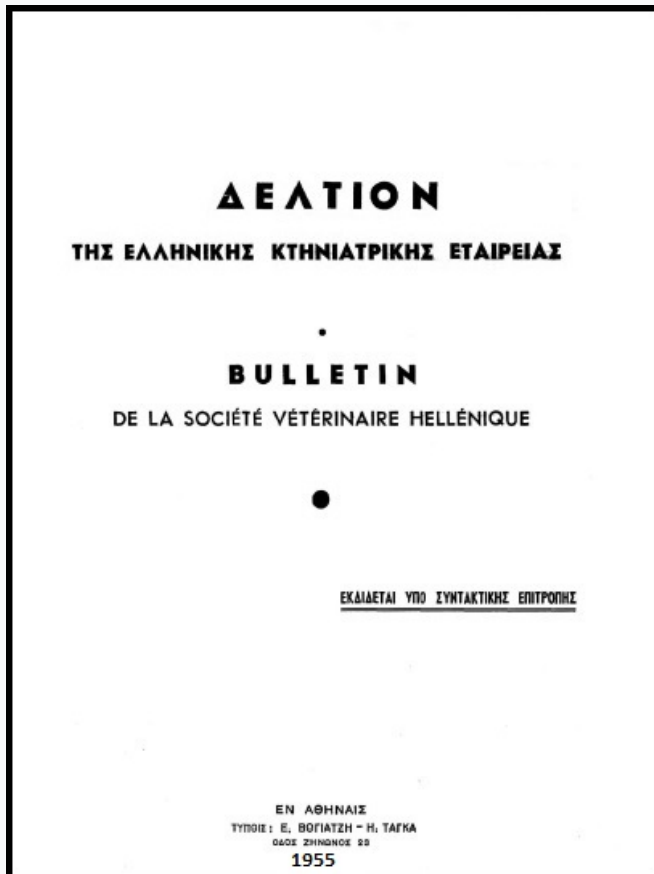

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 6, No 3 (1955)

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Π. Α. ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.17643](https://doi.org/10.12681/jhvms.17643)

Copyright © 2018, Π. Α. ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ Π. Α. (1955). ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 6(3), 843–855. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17643>

la lumière de tous ces faits que l'hyperparathyroïse joue un rôle capital dans l'ostéofibrose des animaux, on ne peut jusqu'à présent en dire autant de l'intervention de l'hypoparathyroïse dans les tétanies si fréquentes en clinique vétérinaire; elle intervient certes dans certaines d'entre elles, mais il semble bien, à la suite des recherches récentes, que le problème pathogénique de ces troubles nerveux ne puisse s'accomoder d'une conception s'inspirant exclusivement de la tétanie parathyroïde expérimentale».

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ὑ π ὁ

Δρος Π. Α. ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗ

Νομοκτηνιάτρου

Ἡ Ὑγειονομικὴ Κτηνιατρικὴ Νομοθεσία, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν αἱ βάσεις αὐτῆς, κυρίως δὲ διὰ τοῦ Ν. 248)1914 «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ζωοτεχνικῆς καὶ Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας», ἐσημείωσε μέχρι σήμερον σημαντικὴν βελτίωσιν. Αὕτη ἐπετεύχθη διὰ τῶν τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν διαρρυσάσαν τεσσαρακονταετίαν, καὶ αἱ ὁποῖαι ὑψηγορεύθησαν ἐκ τῶν παρατηρήσεων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν μεθόδων καταπολεμήσεως τῶν νόσων, ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς δημιουργηθεισῶν ἀναγκῶν, ἐκ τῆς ἀνάγκης νέας διαρρυθμίσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι νόσοι τινὲς τῶν ζῶων προσέλαβον ἀπειλητικὸν χαρακτῆρα διὰ τὴν δημοσίαν ὑγίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν τῆς χώρας καὶ πρὸ παντὸς ἐκ τῶν νεωτέρων προσκλήσεων τῆς Ἐπιστήμης. Τοῦτο ὅμως εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τοῦ ὄγκου αὐτῆς, εἰς τρόπον ὥστε, ἐπειδὴ οὐδεμία ἐργασία συγκεντρώσεως καὶ ταξινομήσεως αὐτῆς ἐγένετο, νὰ καθίσταται δυσχερὴς ἡ ἀνεύρεσις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Τὴν ταξινομήσιν τῆς ἰσχυούσης Κτηνιατρικῆς Νομοθεσίας ἐπεχειρήσαμεν τὸ πρῶτον, ἐν τῇ εἰσηγήσει ἡμῶν: «Ἡ ἰσχύουσα σήμερον Κτηνιατρικὴ Νομοθεσία καὶ ἀπόψεις ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα ἐνίων τροποποιήσεων αὐτῆς», εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Β' Κτηνιατρικὸν Συνέδριον (5 - 7 Μαΐου 1952). Πρὸς συμπλήρωσιν ταύτης δίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν παροῦσαν ἐργασίαν, τῇ προτροπῇ πλείστων συναδέλφων, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτίθεται ἐν περιλήψει ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία ἢ ἀφορῶσα εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν ζῶων καὶ τὸν ἔλεγχον τροφίμων ζωϊκῆς προελεύσεως, κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ εἶναι εὐχερῶς δυνατὴ ἡ ἀνεύρεσις, ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, τῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν εἰς ἐκάστην εἰδικὴν περιπτώσιν.

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΕΠΙΖΩΤΟΛΟΓΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Περὶ τῆς καταπολεμῆσεως τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν ζῶων προέβλεψε, τὸ πρῶτον, τὸ, ἐπέχον θέσιν Νόμον, Β.Δ. τῆς 31-12-1836 «Περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας», διὰ τοῦ ἄρθρου 56, καθ' ὃ: «Διατάττονται πρὸς τούτοις ἰδιαιτέρως καὶ καθίστανται ὑπόχρεοι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ 1) νὰ ὑποστηρίζωσι δραστηρίως παντοῦ τὰς λοιμοκαθαριστικὰς Ἀρχάς... 5) εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐπιθεώρησιν ζῶων ὑπόπτων κολλητικῶν νόσων καὶ τὴν θανάτωσιν τῶν τοιούτων, 6) εἰς τὴν κατόρυξιν τῶν ἐρριμένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πλησίον κατοικιῶν ζῶων», καὶ τοῦ ἄρθρου 83, καθ' ὃ: «Ἀνίσως συμβῆ ἐπιδημία εἰς τὰ ζῶα, αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ δὲν πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν παραβάσεων τοῦ νόμου περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρα 574, 575, 576 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀλλὰ πρὸ πάντων χρεωστοῦν νὰ διατάττωσι τὰ ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα καὶ νὰ συμμορφῶνται μὲ τοὺς περὶ τούτου ἐνεστῶτας κανονισμοὺς», ἀκολουθῶς δὲ ὁ Νόμος ΒΡΚΑ' τῆς 30-2-1892 «Περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», διὰ τοῦ ἄρθρου 8, κατὰ τὸ ὅποιον: «Διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀπαγορευθῆ ἢ εἰσαγωγή φυτῶν ἢ ζῶων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων ἀντικειμένων, λόγῳ τῆς ἀπὸ μολύσματος ἢ ἀσθενείας προφυλάξεως τῆς δημοσίας ὑγείας, τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν ἢ εἰδικῶν νόμων προβλεπομένων ποιναῖς». Ἐν συνεχείᾳ δὲ διὰ τοῦ Νόμου ΓΨΚΔ' τῆς 28-4-1910 «Περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας», ἀφηρέθησαν ἀπὸ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ συσταθέντος Ὑπουργείου, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. ε' τοῦ Νόμου τούτου: «Ἡ ἀστυνομία τῶν ἐπιζωοτιῶν καὶ ἡ κτηνιατρικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους».

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω νόμων ἐξεδόθη τὸ Β.Δ. τῆς 17-2-14 «Περὶ γενικῶν διατάξεων καὶ μέτρων κατὰ τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν κατοικιδίων καὶ ἀγροτικῶν ζῶων», διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου ἐρρυθμίσθη λεπτομερέστερον ἡ καταπολέμησις τῶν λοιμοδῶν νόσων τῶν ζῶων τὸν δὲ Ἀπρίλιον τοῦ ἰδίου ἔτους ἐδημοσιεύθη ὁ Νόμος 248)20-4-1914 «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ζωοτεχνικῆς καὶ Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας», ὑπαχθείσης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐπικολούθησαν τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου τούτου ἐκδοθέντα Διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς λειτουργίας τῆς κεντρικῆς καὶ ἐξωτερικῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας. Διὰ τοῦ ἐπακολουθήσαντος δὲ Νομοθ. Δ)τος τῆς 14-6-17 «Περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ Δημοσίων Κτημάτων», μετονομασθέντος διὰ τοῦ Ν. 853)2-7-17 «Περὶ ὀργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας», εἰς Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἡ Κτηνιατρικὴ Ὑπηρεσία ἀφηρέθη ἐκ

τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ὑπῆχθη ἐκ νέου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1914 μέχρι τοῦ ἔτους 1936 ἡ καταπολέμησις τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν ζῶων ἐνηργεῖτο βάσει τῶν διατάξεων : 1) τοῦ ὡς ἄνω Β.Δ. τῆς 17-2-14 «Περὶ γενικῶν διατάξεων καὶ μέτρων κατὰ τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν κατοικιδίων καὶ ἀγροτικῶν ζῶων», τροποποιηθέντος μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 2 διὰ τοῦ Π.Δ. τῆς 5-5-26, διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὰς 11 νόσους, τὰς προβλεπομένας ὡς μεταδοτικὰς, καὶ ἐτέρων 20 τοιούτων, καὶ 2) τοῦ Νομ. Δ. τῆς 26-8-1919 «Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατόχων σφαζομένων ζῶων, ὑπόπτων ἐκ πανάλους τῶν βοῶν», τροποποιηθέντος κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὑπὸ τοῦ Νομ. Δ. τῆς 21-1-1926.

Τὸ ἔτος 1936 ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία τῆς ἐκδόσεως σειρᾶς Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ἀναφερομένων εἰς τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν ζῶων· ὁ δημοσιευθεὶς Ἄν. Ν. τῆς 23-1-36 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 248)1914 «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ζωοτεχνικῆς καὶ Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας» (Φ.Ε.Κ. 47Α/24-1-36), ἀναφέρεται σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἐπιζωοτιῶν. Εἰς ἐκτέλεσιν δὲ τοῦ Νόμου τούτου καὶ τοῦ Ν. 248)1914, ἐξεδόθη τὸ Β. Δ. τῆς 26-3-36 «Περὶ μέτρων πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν ζῶων» (Φ.Ε.Κ. 17Α/24-4-36), διὰ τοῦ ὁποίου ἐρρυθμίσθησαν λεπτομερῶς τὰ τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἐπιζωοτιῶν καὶ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἕκτοτε μέχρι σήμερον ἡ καταπολέμησις τούτων, καταργηθέντων τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων τῆς 17-2-14 καὶ τῆς 5-5-26.

Τὸ Β.Δ. τῆς 26-3-36 ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του : 1) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 8-12-36 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ἀπὸ 26-3-36 Β.Δ.» (Φ.Ε.Κ. 548Α/19-12-36). 2) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 15-9-37 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Δ)τος τῆς 8-12-36 (Φ.Ε.Κ. 380Α/28-9-37. 3) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 116935) 21-8-37 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας «Περὶ συμπληρώσεως πίνακος μολυσματικῶν νόσων» (Φ.Ε.Κ. 175Β/30-6-37), διὰ τῆς ὁποίας συνεπληρώθη ὁ πίναξ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 4 τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῶν ζῶων, διὰ τῆς προσθήκης τῆς μολυσματικῆς ἀγαλαξίας καὶ τῆς μολυσματικῆς ποδοδερμίτιδος τῶν αἰγοπροβάτων, τῶν στρογγυλίσσεων (γαστροεντερικῆς καὶ βρογμοπνευμονικῆς), τῆς διστομιάσεως, τῆς ἐλκώδους στοματίτιδος τῶν αἰγοπροβάτων, τῶν πυροπλασμιᾶσεων καὶ τῆς μολυσματικῆς ἀδενίτιδος τῶν ἵππων. 4) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 5-4-38 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 26-3-36 Β.Δ.» (Φ.Ε.Κ. 153Α/14-4-38). διὰ τοῦ ὁποίου ἐτροποποιήθη οὐσιωδῶς ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 118, θεσπισθέντος τοῦ μέτρου τῆς πορπώσεως τῶν πασχουσῶν ἐκ τρυπανοσωματιᾶσεως φορβάδων καὶ τῶν

ἐμφανιζουσῶν ὑποπτα κλινικὰ συμπτώματα τῆς νόσου, ὡς καὶ τοῦ μέτρου τῆς σημάνσεως τῶν φορβᾶδων, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν θετικὴν ὀρρολογικὴν ἀντίδρασιν καὶ τοῦ μέτρου τῆς χρησιμοποίησεως τούτων δι' ἀναπαραγωγὴν μόνον διὰ τεχνητῆς σπερμάτεγχύσεως. 5) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 20-1-40 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Β. Δ. τῆς 15-9-37 (Φ.Ε.Κ. 34Α/27-1-40) καὶ 6) Διὰ τοῦ Καν. Δ)τος τῆς 2-7-1941 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ ἀπὸ 26 3-36 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. 223Α/5-7-41), διὰ τοῦ ὁποῖου κατηργήθησαν τὰ Β.Δ. τῆς 8-12-36, τῆς 15-9-37 καὶ τῆς 20-1-40, καὶ ἐτροποποιήθησαν ἔναι διατάξεις τοῦ Β.Δ. 26-3-36, ὡς ἀκολούθως: 1) Ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρον 35, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων κρεάτων νοσῶν, ἀλιπᾶστων ἢ συντετηρημένων, ὡς καὶ τῶν ἀκατεργάστων ἐρίων, ἐντέρων, τριχῶν κλπ. 2) ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 37, διὰ τῆς προσθήκης εἰς τοὺς δέκα μεθοριακοὺς σταθμούς, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή ζώων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, πέντε εἰσέτι τοιούτων· 3) ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρ. 43, καθορισθέντος, ὅτι τὰ μετακινούμενα ζῶα ἀπὸ ἐνὸς Νομοῦ εἰς ἕτερον δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ ὑγειονομικοῦ πιστοποιητικοῦ τῶν Νομοκτηνιατρικῶν Ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἢ θελε κριθῆ ἀναγκαῖον δι' ἔν ἢ πλείονα τμήματα τοῦ Κράτους· 4) ἀντικανεστάθησαν τὰ ἄρθρα 77 καὶ 78, διὰ τῶν ὁποίων καθωρίσθη ἡ ἐφεξῆς τηρητέα ἀγωγή τῶν Νομοκτηνιατρικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς μάλεως, ὡς καὶ ἡ διαδικασία τῆς θανατώσεως καὶ ἡ χορηγητέα ἀποζημιώσεις διὰ τὰ θανατούμενα λόγω μάλεως ζῶα καὶ 5) προσετέθησαν μετὰ τὸ ἄρθρον 119, τὰ ἄρθρα 119α καὶ 119β, διὰ τῶν ὁποίων καθωρίσθη ἡ διαδικασία τῆς ἀπογραφῆς καὶ τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν μονόπλων τῶν Κοινοτήτων, ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως τρυπανοσωματίσεως.

Τὰ ἐν συνεχείᾳ ἐκδοθέντα Κανον. Δ)τα τῆς 5-5-43 (Φ.Ε.Κ. 140Α/26-5-43) καὶ τῆς 17-1-44 (Φ.Ε.Κ. 51Α/13-3-44) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ ἀπὸ 26-3-36 Β.Δ.», ὡς καὶ τό, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐκδοθὲν Β.Δ. τῆς 24 7-45 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Δ)τος τῆς 17-1-44» (Φ.Ε.Κ. 195Α/24-7-45), δὲν παρουσιάζουν ἀξιόλογον ἐνδιαφέρον, ὡς ἀναπροσαρμόσαντα, τὰ δύο, πρῶτα κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς καὶ τὸ τελευταῖον εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, τὰς χορηγουμένας ἀποζημιώσεις διὰ τὰ λόγω μάλεως καὶ κρυπτοκοκκιῆς λεμφαγγεΐτιδος θανατούμενα μόνοπλα καὶ τὰ ἐμβολιαστικὰ δικαιώματα τῶν Κτηνιάτρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Διὰ τοῦ ἐπακολουθήσαντος δὲ Β.Δ. τῆς 3-11-46 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου Μόνου παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Β.Δ. τῆς 24-7-45» (Φ.Ε.Κ. 340Α/21-11-46), ἐγένετο νέα ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἐμβολιαστικῶν δικαιω-

μάτων τῶν Κτηνιάτρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ἑπουργείου Γεωργίας διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν διενεργουμένας ἐνδοτραχειακὰς ἐγχύσεις.

Διὰ τῶν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἐκδοθέντων Β.Δ. ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν οὐσιαστικῶς ἔναι διατάξεις τοῦ Β.Δ. τῆς 26-3-36, ὡς ἀκολούθως: 1) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 24-2-49 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἄρθρων 36 καὶ 37 τοῦ ἀπὸ 26-3-36 Β.Δ.» (Φ.Ε.Κ. 66Α/16-3-49), προσετέθησαν εἰς τοὺς λιμένας εἰσαγωγῆς καὶ ὑγειονομικοῦ κτηνιατρικοῦ ἐλέγχου, ὁ Βόλος, αἱ Καλάμαι, ἡ Ρόδος καὶ ἡ Σῦρος καὶ ὠρίσθησαν εἰδικοὶ χώροι εἰς ἕκαστον Μεθοριακὸν Σταθμὸν διὰ τὴν λειτουργίαν λοιμοκαθαρηθρίων ζώων. 2) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 104918/17-6-50 Ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργείου Γεωργίας «Περὶ καθορισμοῦ τῆς ψευδοπανώλους τῶν ὀρνίθων, ὡς μεταδοτικῆς νόσου» (Φ.Ε.Κ. 111Β/13-7-50), συνεπληρώθη ὁ πίναξ τῶν μεταδοτικῶν νόσων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 4 διὰ τῆς προσθήκης τῆς ψευδοπανώλους τῶν πτηνῶν. 3) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 4-1-51 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ ἀπὸ 26-3-36 Β.Δ.» (Φ.Ε.Κ. 37Α/29-1-51), ἀντικατεστάθη ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ἄρθρον 103 καὶ ἐθεσπίσθη τὰ μέτρον τῆς ἀμέσου σφαγῆς, τῶν παρουσιαζόντων θετικὴν φυματινοαντίδρασιν εἰσαγομένων βοοειδῶν, ἀντὶ τῆς σημάσεως τούτων καὶ θέσεώς των ὑπὸ Κτηνιατρικὴν ἐπίβλεψιν 4) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 19-7-51. «Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 58 καὶ 59 τοῦ ἀπὸ 26-3-36 Β.Δ.» (Φ.Ε.Κ. 227Α/13-8-51), ἐτροποποιήθησαν ριζικῶς αἱ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν καταπολέμησιν τῆς λύσσης, διὰ τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 58 καὶ 59, καὶ καθωρίσθη ἡ τηρητέα ἀγωγή, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θανάτωσιν τῶν κυνῶν καὶ γαλῶν, ἐπεβλήθη, ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως λύσσης, τὸ μέτρον τῆς ἀπογραφῆς τῶν κυνῶν, τῆς προσδέσεως ἐπὶ 80 ἡμέρας, καὶ ὁ ἐτήσιος ὑποχρεωτικὸς ἐμβολιασμὸς τούτων ὀλοκλήρου τῆς περιοχῆς ὡς καὶ ὁ ὑποχρεωτικὸς ἀντιλυσσικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν χώραν, ἠϋξήθη δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀπομονώσεως τῶν μηρυκαστικῶν, χοίρων καὶ μονόπλων καὶ ἐπεβλήθη ὁ ὑποχρεωτικὸς ἐμβολιασμὸς τούτων. 5) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 21-1-1953 «Περὶ καθορισμοῦ ἐμβολιαστικῶν δικαιωμάτων» (Φ.Ε.Κ. 25Α/7-2-53), ἀναπροσηρμώσθησαν τὰ ἐμβολιαστικὰ δικαιώματα τῶν Κτηνιάτρων Δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ἑπουργείου Γεωργίας, διὰ τοὺς ἐκτελουμένους ἐμβολιασμούς, ὀροεπεμβάσεις καὶ ἐνδοτραχειακὰς ἐγχύσεις, ἐξηρέθησαν δὲ οἱ ἐμβολιασμοί, φυματινισμοὶ καὶ μαλείνισμοί, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ἄρθρα 78, 98, 104 καὶ 110 τοῦ Β.Δ. τῆς 26-3-36, οἱ ὅποιοι ἐνεργοῦνται δωρεάν καὶ 6) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 6-10-54 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 26-3-36 Β.Δ.» (Φ.Ε.Κ. 268Α/22-10-54), προσετέθη μετὰ τὸ ἄρθρον 32, ἄρθρον 32α, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται ἡ διατήρησις ζώων, προοριζομένων δι' ἀναπαγωγὴν ἢ πάχυνσιν ὡς καὶ γαλακτοφόρων, ἐντὸς σταύλων, ἐνθα ἐνσταυλίζονται ζῶα εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ καὶ προοριζόμενα διὰ σφαγὴν.

Ἐξ ἄλλου αἱ διατάξεις τοῦ Β.Δ. τῆς 26-3-36, ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέτρα πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ, συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ Ν. 3196/55 «Περὶ διατάξεων τινων ἀφορουσῶν τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ» (Φ.Ε.Κ. 98Α/23-4-55), διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται, πρὸς κατάσβεσιν τῶν ἀρχικῶν καὶ μεμονωμένων ἐστιῶν ἀφθώδους πυρετοῦ, ἡ θανάτωσις ἀπάντων τῶν ἐντὸς τῶν ἐστιῶν τούτων λοιμοβλήτων καὶ λοιμυπόπτων μηρυκαστικῶν καὶ χοίρων, ἡ χορηγητέα ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας τούτων, ὡς καὶ ἡ δωρεὰν διενέργεια ὑποχρεωτικοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ.

Τέλος πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐπιζωοτιῶν, μνημονεύομεν: 1) Τὸν Ν. 6246)34 «Περὶ Λοιμοκαθαρηθρίου ζῶων ἐν Πειραιεῖ», διὰ τοῦ ὁποίου ιδρύθη δημόσιον λοιμοκαθαρηθρίον ζῶων ἐν Πειραιεῖ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἐλέγχου τῆς ὑγείας τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφικνουμένων ζῶων εἰς Πειραιᾶ, ὡς καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας μεταφερομένων καὶ διὰ Πειραιῶς διερχομένων ἐν γένει ζῶων. 2) Τὸν Ἄν. Ν. 1653)39 «Περὶ ἰδρύσεως Λοιμοκαθαρηθρίων ζῶων καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 6246)34 (Φ.Ε.Κ. 113Α/23-3-39), ὡς καὶ τὸ Β.Δ. τῆς 9-10-39 «Περὶ ἰδρύσεως Λοιμοκαθαρηθρίων ζῶων» (Φ.Ε.Κ. 442Α/16-10-39) διὰ τῶν ὁποίων ηὔξηθη ὁ ἀριθμὸς τῶν Λοιμοκαθαρηθρίων ζῶων τοῦ Κράτους. 3) Τὸν Ἄν. Ν. 2177)40 «Περὶ προσλήψεως ἐργατικοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν καταπολέμησιν βαρειῶν ἐπιζωοτιῶν» (Φ.Ε.Κ. 12Α/9-1-40), διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ἡ πρόσληψις δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομοκτηνιάτρου, τοῦ ἀπαραιτήτου ἡμερομισθίου ἐργατικοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐπιζωοτιῶν. 4) Τὸ Β.Δ. τῆς 17-9-46 «Περὶ διαιρέσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ κατανομῆς τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῶν» (Φ.Ε.Κ. 283Α/17-9-46), διὰ τοῦ ὁποίου τ' ἀφορῶντα τὴν λήψιν μέτρων πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν ἐπιζωοτιῶν, ὑπῆχθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Τμήματος Λοιμοδῶν καὶ Παρασιτικῶν Νόσων τῆς Διευθύνσεως Κτηνιατρικῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. 5) Τὸ Β.Δ. τῆς 4-11-48 «Περὶ συστάσεως κτηνιατρικοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 288Α/5-11-48), τὸ ὁποῖον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων, τὰ ὁποῖα δεόν νὰ λαμβάνωνται ἐκάστοτε πρὸς πρόληψιν καὶ καταπολέμησιν ἐπιζωοτιῶν, αἱ ὁποῖαι τείνουσι νὰ λάβουσι ἀπειλητικὰς διαστάσεις διὰ τὴν κτηνοτροφίαν τῆς χώρας, καὶ ἐπὶ λήψεως ἀπαγορευτικῶν μέτρων εἰσαγωγῆς ζῶων, ζωοκομικῶν προϊόντων καὶ εἰδῶν τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ εἶναι φορεῖς μεταδοτικῶν νόσων. 6) Τὸ Β.Δ. τῆς 2-2-35 «Περὶ περιορισμοῦ τῶν νόσων τῶν μελισσῶν καὶ περὶ ἐπιβολῆς μέτρων προληπτικῶν καὶ κατασταλτικῶν πρὸς περιστολὴν τούτων» (Φ.Ε.Κ. 43Α/13-2-35), διὰ τοῦ ὁποίου ἐξαρχακτηρίσθησαν ὡς μετα-

δοτικά αι νόσοι τῶν μελισσῶν: σήψις τοῦ γόνου (Ἀμερικανική καὶ Εὐρωπαϊκή), ἡ ἀκαρίαισις καὶ ἡ νοσεμίαςις καὶ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου ἐρρυθμίσθη ἡ καταπολέμησις τούτων.

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΔΩΔΙΜΩΝ ΖΩΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΣΕΩΣ

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν σφαγίων προέβλεψε, τὸ πρῶτον, τό, ἐπέχον θέσιν Νόμου, Β.Δ. τῆς 31-12-1836 «Περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας» διὰ τοῦ ἄρθρου 56, καθ' ὃ: «Διατάσσονται πρὸς τούτοις ἰδιαίτερος καὶ καθίστανται ὑπόχρεοι αἱ ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ 1) . . . 3) εἰς τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν κρεοπωλείων καὶ προσδιορίζοντες τὸ μέρος ὅπου πρέπει νὰ μεταφέρεται τὸ αἷμα τῶν ζῶων καὶ τὰ λείψανα τῶν ἐσφαγμένων· 4) εἰς τὴν πώλησιν κρεάτων πολλὰ νέων ζῶων καὶ πεσόντων εἰς ἀσθενείας ἢ παλαιότητος»· περὶ δὲ τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τῶν Σφαγείων προέβλεψεν ὁ Νόμος ΓΤΙ' 21-5-1908 «Περὶ σφαγείων καὶ ζωαγορᾶς».

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. 248)20 4-1914 «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ζωοτεχνικῆς καὶ Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας», καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐδαφ. 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου τούτου, καθ' ὃ: «Εἰς τὸ Τμήμα τοῦτο (Ζωοτεχνικὸν καὶ Κτηνιατρικὸν) ὑπάγονται: 1) . . . 6) ἡ ὀργάνωσις ζωαγορῶν καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῶν σφαγίων καὶ τῶν τροφίμων ζωϊκῆς προελεύσεως καὶ πᾶσα σχετικὴ ὑπηρεσία», ἐξεδόθη τὸ Β.Δ. τῆς 20-3-1917 «Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν σφαγίων», βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου ἐνηργεῖτο μέχρι τοῦ ἔτους 1940 ἡ ἐπιθεωρήσις τῶν πρὸς διατροφήν σφαζομένων ζῶων, τροποποιηθὲν μόνον διὰ τοῦ Π.Δ. τῆς 29-10-34 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 20-3-17 Β.Δ. «περὶ ἐπιθεωρήσεως σφαγίων». Εἰς ἐκτέλεσιν δὲ τοῦ ἰδίου Νόμου ἐπηκολούθησεν ἡ ἐκδοσις τοῦ Β.Δ. τῆς 9-7-14 «Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. 248)1914», διὰ τοῦ ὁποίου τὰ τῆς λειτουργίας καὶ ἐποπτείας τῶν Σφαγείων ὑπῆχθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας.

Μετὰ εἰκοσαετιᾶν περίπου ἐξεδόθη ὁ Ἄν. Ν. τῆς 23-1-36 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 248/1914» (Φ.Ε.Κ. 47Α/24-1-36), τοῦ ὁποίου τὸ ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου Μόνου ἀναφέρεται εἰς τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐδωδίων ζωϊκῆς ἐν γένει προελεύσεως.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1940 μέχρι σήμερον ἡ ἐπιθεωρήσις τῶν σφαγίων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30-11-40 Β.Δ. «Περὶ ἐπιθεωρήσεως σφαγίων» (Φ.Ε.Κ. 419Α/6-12-40), ἐκδοθέντος εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω Ἄν. Ν. τῆς 23-1-36, διὰ τοῦ ὁποίου κατηργήθη τὸ Β.Δ. τῆς 20-3-17 καὶ ἐρρυθμίσθησαν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τοῦ κρεοσκοπικοῦ ἐλέγχου.

Τὸ ὡς ἄνω Β.Δ. τῆς 30-11-40 ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του μέχρι σήμερον, ὡς ἀκολουθῶς: 1) Διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς

17-3-41 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 30-11-40 Β.Δ. «περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν σφαγίων (Φ.Ε.Κ. 83Α/22-3-41), διὰ τοῦ ὁποίου, μετὰ τὸ ἄρθρον 3 προσετέθη ἄρθρον 3α ὑπὸ τὸν τίτλον «σφαγὴ ἐκτὸς τῶν Σφαγείων», ρυθμί- ζαν τὰ τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ κρεοσκοπικοῦ ἐλέγχου ἐκτὸς τῶν Σφαγείων. 2) Διὰ τοῦ Καν. Α)τος τῆς 12-10-41 «Περὶ ἐπιθεωρήσεως σφαγίων μονό- πλων καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ Β.Δ. τῆς 30-11-40» (Φ.Ε.Κ. 402Α/20-11-41, διὰ τοῦ ὁποίου καθωρίσθη, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ Β.Δ. τῆς 30-11-40 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ σφαγίων μονόπλων, ἐρρυθ- μίσθη ἡ διαδικασία τῆς σφαγῆς καὶ ἐπιθεωρήσεως τούτων, καθωρίσθησαν ὁ τρόπος τῆς σφραγίσεως καὶ πωλήσεως τοῦ κρέατος τούτων ὡς καὶ αἱ νόσοι τῶν μονόπλων, ἡ διαπίστωσις τῶν ὁποίων συνεπάγεται τὴν κατάσχε- σιν ὀλοκλήρου τοῦ σφαγίου. 3) Διὰ τοῦ Καν. Α. τῆς 7-8-43 «Περὶ τροπο- ποιήσεως τοῦ ἔδαφ. δ' τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Β.Δ. τῆς 30-11-40 (Φ.Ε.Κ. 284Α/30-8-43) καὶ τοῦ Καν. Α. τῆς 15-1-44 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 7-8-43 Καν. Α. (Φ.Ε.Κ. 18Α/31-1-44). τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνευ ἐνδιαφέροντος, ὡς ἀναπροσαρμόσαντα ἀπλῶς, κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς, τὴν ἀποζη- μίωσιν τῶν μελῶν τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπανεξετάσεως κατασχο- μένων σφαγίων. 4) Διὰ τοῦ Καν. Α. τῆς 17-5-44 «Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἔδαφ. δ' τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 30-11-40 Β.Δ.», καταργηθέντος ὑπὸ τοῦ Β.Δ. τῆς 19 6-47 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἔδαφίου δ' τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 30-11-40 Β.Δ. «περὶ ἐπιθεωρήσεως σφαγίων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων τοιούτων (Φ.Ε.Κ. 127Α/30-6-47), διὰ τοῦ ὁποίου καθωρίσθησαν τὰ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ὀδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν μελῶν τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπανεξετάσεων σφαγίων. 5) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 7-2-1951 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Β.Δ. ἀπὸ 30-11-40» (Φ.Ε.Κ. 52Α/14-2-51) καταργηθέντος διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 7-7-52. 6) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 7-7-52 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 30-11-40 Β.Δ.» (Φ.Ε.Κ. 189Α/16-7-52), διὰ τοῦ ὁποίου: α) ἀντικα- τεστάθη τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Β.Δ. τῆς 30-11-40 καὶ ἐρρυθμίσθησαν λεπτομερῶς τὰ τῆς σφαγῆς τῶν ζώων ἐκτὸς τῶν Σφαγείων ὡς καὶ τὰ τῆς ἐπιθεωρή- σεως τούτων· β) ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρ. 4 καὶ καθωρίσθη ἡ διαδικασία τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν μεταφερομένων ἐσφαγμένων ζώων ἐκ τοῦ ἐσωτε- ρικοῦ εἰς ἑτέρας πόλεις πρὸς κατανάλωσιν, ὡς καὶ τῶν μεταφερομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ· γ) προσετέθη εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 16 παράγραφος, διὰ τῆς ὁποίας συμπληροῦνται αἱ διατάξεις περὶ κατασχέσεως καὶ ἐπανεξε- τάσεως σφαγίων· δ) καθωρίσθησαν τὰ τῆς σφραγίσεως τῶν δερμάτων τῶν σφαζομένων ζώων· ε) συνεπληρώθη τὸ ἄρθρ. 19 σχετικῶς μὲ τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων καὶ δελτίων σφαζομένων ζώων καὶ κατασχομένων σφαγίων καὶ σπλάγχχνων· στ) ἐρρυθμίσθη λεπτομερῶς ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τῆς κατη- γορίας τῶν σφαγίων καὶ καθωρίσθη ὁ τύπος τῶν σφραγίδων χαρακτηρισμοῦ

τῆς κατηγορίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ σφάγιον, ἀντικατασταθείσης τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 17. 7) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 29-5-54. «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 7-7-52 Β.Δ. «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Β.Δ. τῆς 30-11-40» (Φ.Ε.Κ. 122Α/17-6-54), καταργηθέντος διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 1-6-55. 8) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 1-6-55 «Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 7-7-52 Β.Δ.» (Φ.Ε.Κ. 160Α/27-6-55), διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Β.Δ. τῆς 7-7-52, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς κατηγορίας τῶν σφαγίων καὶ τὸν τύπον τῶν σφραγίδων χαρακτηρισμοῦ τῆς κατηγορίας, διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν σφράγιση τῶν κατηγοριῶν σφαγίων : βοείου καὶ βετουλίου, καὶ διὰ τῆς προσθήκης διατάξεων σχετικῶς μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν κατηγοριῶν τῶν σφαγίων, κριοῦ καὶ τράγου καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ τύπου τῶν σφραγίδων διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τούτων, ὡς καὶ τῶν σφαγίων : χοίρου καὶ χοιριδίου γάλακτος, ὡς καὶ διὰ τῆς προσθήκης διατάξεως ἀπαγορευούσης τὴν ἀποκοπὴν τῆς κεφαλῆς τῶν σφαγίων, πρὸ τοῦ καθορισμοῦ τῆς κατηγορίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνίκει τοῦτο.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν λοιπῶν ἐδωδίων ζωϊκῆς ἐν γένει προελεύσεως ἀρχικῶς προέβλεψε τὸ Β.Δ. τῆς 21-8-16 «Περὶ ἀστυκτηνιατρικῶν καθηκόντων τῶν Νομοκτηνιάτρων», ἀργότερον δὲ εἰδικῶς ἢ ἐπιθεώρησις τῶν ἰχθύων νοπῶν καὶ ἀλιπάστων, μαλακοστράκων καὶ ὄστρακοδέρμων ἐρρυσθίμιστα διὰ τοῦ Π.Δ. τῆς 29-10-34 «Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ἰχθύων, μαλακοστράκων καὶ ὄστρακοδέρμων» (Φ.Ε.Κ. 394Α/14-11-34).

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1941 μέχρι σήμερον ὁ ἐλεγχος τῶν τροφίμων ζωϊκῆς προελεύσεως, πλὴν τοῦ γάλακτος καὶ τῶν παραγῶν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ ἐπιθεώρησις τῶν Ἐργοστασίων ἢ Ἰδρυμάτων βιομηχανικῆς κατεργασίας τῶν ἀκαταλλήλων πρὸς βρωσιν προϊόντων ζωϊκῆς προελεύσεως, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καν. Δ)τὸς τῆς 30-7-41 «Περὶ ἀστυκτηνιατρικῶν καθηκόντων τῶν Κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 264Α/6-8-41), διὰ τοῦ ὁποίου κατηργήθη τὸ Π.Δ. τῆς 29-10-34 καὶ ἐρρυσθίμιστα ὁ ἐλεγχος τῶν τεμαγίων κρεάτων καὶ σπλάγγων νοπῶν ἢ συντηρημένων σφαγίων, τῶν ὑποπροϊόντων τῶν σφαγίων (ἐντέρων, στομάχων καὶ ἄκρων), τῶν κρεατοπαρασκευασμάτων καὶ προϊόντων ἀλλαντοποιίας, τῶν ζωικῶν λιπῶν, τῶν ἐσφαγμένων ὀρνιθοειδῶν καὶ θηραμάτων, τῶν ἰχθύων, τῶν μαλακίων καὶ μαλακοστράκων (νοπῶν, ἀλιπάστων καὶ συντηρημένων) καὶ τῶν ψῶν.

Τὸ ὡς ἄνω Καν. Δ)μα τῆς 30-7-41 ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μέχρι σήμερον ὡς ἀκολούθως : 1) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 7-2-51 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 30-7-41 Β.Δ. «Περὶ ἀστυκτηνιατρικῶν καθηκόντων τῶν κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωρ-

γίας» (Φ.Ε.Κ. 52Α/14-2-51) καὶ 2) Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 7-7-52 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30-7-41 Β.Δ.» (Φ.Ε.Κ. 189Α/16-7-52), διὰ τοῦ ὁποίου καθωρίσθη τὸ Β.Δ. τῆς 30-7-41 καὶ διὰ τοῦ ὁποίου καθωρίσθησαν ἡ διαδικασία τῆς κατασχέσεως, ἀναθεωρήσεως καὶ καταστροφῆς τῶν κρινομένων, ὡς ἀκαταλλήλων πρὸς βρώσιν ἐδωδίων προϊόντων ζωικῆς προελεύσεως, αἱ παρασιτώσεις τῶν ἰχθύων ἐν γένει, αἱ ὁποῖαι συνεπίγονται τὴν ὀλικὴν κατάσχεσιν τούτων, ὁ τρόπος τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν προοριζομένων νὰ ἐξαχθῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προϊόντων ζωικῆς ἐν γένει προελεύσεως, ὁ τρόπος τῆς σφραγίσεως τῶν κιβωτίων, τῶν δεμάτων καὶ τῶν κυτίων τῶν προοριζομένων πρὸς ἐξωγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὁ τύπος τῆς σφραγίδος ὡς καὶ τὰ σημεῖα ἐξαγωγῆς.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σφαγίων καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν τροφίμων ζωικῆς προελεύσεως ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις: 1) Τοῦ Ν. 1319)44 «Περὶ συστάσεως Ἑπιθεωρήσεως Ἑλέγχου καὶ Ἐπιθεωρήσεως Ἀστυκτηνιατρικῆς Ἑπιθεωρήσεως (Φ.Ε.Κ. 65Α/25-3-44), διὰ τοῦ ὁποίου καθωρίσθη, ὅτι ἡ συσταθεῖσα Ἑπιθεωρήσεως Ἑλέγχου καὶ Ἐπιθεωρήσεως Ἀστυκτηνιατρικῆς Ἑπιθεωρήσεως Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ 2) Τοῦ, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω Νόμου καὶ τοῦ Νόμου 941)43, ἐκδοθέντος Β.Δ. τῆς 13-8-47 «Περὶ ἐλέγχου καὶ ἐπιθεωρήσεως ἀστυκτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας, ἀστυκτηνιατρικῶν καθηκόντων κλπ» (Φ.Ε.Κ. 181Α/21-8-47), διὰ τοῦ ὁποίου καθωρίσθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἀστυκτηνιατρικῆς Ἑπιθεωρήσεως Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐγένετο ἡ κατανομή τῶν παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων κτηνιάτρων κατὰ Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις καὶ καθωρίσθησαν τὰ καθήκοντα τούτων, συνιστάμενα εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν πρὸς δημοσίαν διατροφὴν σφαζομένων ζώων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς τάξεως, καθαριότητος καὶ ἀπολυμάνσεως τῶν Σφαγείων, εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν εἰς τὰ κρεοπωλεῖα ἐκτεθειμένων πρὸς πώλησιν κρεάτων καὶ σπλάγγων, εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν κρεοτοπαρασκευασμάτων, ὡς καὶ τῶν καταστημάτων καὶ ἀποθηκῶν, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται τρόφιμα ζωικῆς ἐν γένει προελεύσεως, καὶ τέλος τῶν Ἐργοστασίων καὶ Ἐργαστηρίων παραγωγῆς εἰδῶν γαλακτομίας.

Τέλος πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Νομοθεσίας τοῦ ἐλέγχου ἐδωδίων ζωικῆς προελεύσεως σημειοῦμεν, ὅτι ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ αἱ διατάξεις: 1) Τοῦ Νόμου 327)43 «Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὀργανώσεως τῆς Διευθύνσεως Κτηνοτροφίας τοῦ Ἑπιθεωρητοῦ Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 205Α/14-7-43), διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ὁποίου καθωρίσθη ὅτι ὁ ἔλεγχος τῶν τροφίμων ζωικῆς προελεύσεως ἐκτελεῖται, ἐν ἑλλείψει δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν κτηνιάτρων, ὑπὸ ἰατρῶν τῆς Ἑπιθεωρητικῆς Ἑπιθεωρήσεως τοῦ Κράτους ἢ καὶ ἰδιωτῶν τοιούτων, ἀνετέθη δὲ ἡ ἐργαστηριακὴ ἔρευνα ἢ ἀφορῶσα εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν

ἐδωδίων ζωϊκῆς προελεύσεως εἰς τὸ Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἴνστι-
 τοῦτον καὶ τὰ κατὰ τόπους Κτηνιατρικὰ Μικροβιολογικὰ Ἐργαστήρια.

2) Τοῦ Νόμου 1503/44 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 327)43 Νόμου» (Φ.Ε.Κ. 134Α/3-7-44), διὰ τοῦ ἀρθρου 1 παρ. 6 τοῦ ὁποίου, προσετέθη εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Νομοκτηνιάτρου, ἡ ἐπιθεώρησις τῶν βουστασίων, προβατοστασίων καὶ αἰγοστασίων, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔλεγχον τῆς υγείας τῶν γαλακτοπαραγωγῶν ζώων, ἰδίᾳ δέ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν φυματίωσιν, στρεπτοκοκκικὴν μαστίτιδα καὶ βρουκελλώσεις τῶν γαλακτοφόρων ἀγελίδων, ὡς καὶ τὸν μελιταῖον πυρετὸν τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων. 3) Τοῦ Α.Ν. 1910)51 «Περὶ προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 221Α/7-8-51), διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ἡ ἴδρυσις εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινοτήτας Σφαγείων, πληροῦντων τὰς ἀπαιτήσεις διὰ τὴν χρῆσιν διὰ τὴν ὁποίαν προορίζονται καὶ λειτουργούντων ἐπὶ τῇ βάσει συγχρονισμένων συστημάτων τοῦ εἴδους των καὶ σχεδίου ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ἑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ καθωρίσθη, ὅτι ἡ υγειονομικὴ ἐπίβλεψις τῶν Σφαγείων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἐπικουρουμένων ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῶν Κτηνιάτρων τοῦ Δημοσίου, καὶ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τῶν Σφαγείων σφαγὴ καὶ τῶν πρὸς ἐμπορίαν προοριζομένων πτηνῶν. 4) Τοῦ Ν.Δ. 3033)54 «Περὶ τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 258Α/14-10-54), διὰ τοῦ ὁποίου προσετέθη διάταξις εἰς τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Ν. 1910)51, καθ' ἣν τὸ σχέδιον ἰδρύσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Σφαγείων ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ἑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τῆς Κτηνιατρικῆς Ἑπηρεσίας τοῦ Ἑπουργείου Γεωργίας. 5) Τοῦ Κώδικος τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους «Περὶ τροφίμων, ποτῶν, καὶ ἀντικειμένων κοινῆς χρήσεως» (Φ.Ε.Κ. 84Β/22-5-41), διὰ τοῦ ὁποίου καθωρίσθησαν οἱ κανόνες δειγματοληψίας (λήψις δείγματος, συσκευασία, σφράγισις, σύνταξις πρωτοκόλλου καὶ δελτίου δειγματοληψίας) ὡς καὶ οἱ ὅροι, τοὺς ὁποίους δεόν νὰ πληρῶσι τὰ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερόμενα ἐδωδима ζωϊκῆς ἐν γένει προελεύσεως, ἦτοι: τὸ γάλα (νωπὸν, συμπετυκνωμένον, εἰς κόνιν), τὸ ἀφρόγαλα, ἡ γιανόρτη, ἡ κρέμα, ὁ τυρὸς (μαλακός, σκληρός), τὸ βούτυρον (νωπὸν, μαγειρικῆς τετηγμένον ἢ ἄτηκτον), τὰ ζωϊκὰ λίπη ἐν γένει, ὁ ἀλίπαστος βακαλάος, οἱ τεταριχευμένοι ἰχθύες ἐν γένει, τὰ τεταριχευμένα ὧὰ ἰχθύων, τὰ συντετηρημένα τρόφιμα, τὰ ὧὰ καὶ τὰ εἶδη ἀλλαντοποιίας, τὰ ὁποῖα κατατάσσονται εἰς κατηγορίας (τύποι Ἑλληνικοί, τύποι διεθνεῖς, καπνιστὰ κρέατα), καθωρίσθησαν δὲ καὶ αἱ μέθοδοι ἐξετάσεως τούτων ἐπίσης καθωρίσθη, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ παρασκευάζῃ εἶδη ἀλλαντοποιίας, τὰ ὁποῖα προορίζει δι' ἐμπορίαν, ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας ἐκδομένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους 6) Τοῦ Β.Δ. τῆς 17-9-46 «Περὶ διαιρέσεως τῶν Ἑπηρεσιῶν τοῦ Ἑπουργείου Γεωργίας καὶ κατανομῆς τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῶν» (Φ.Ε.Κ. 283Α/17-9-46), διὰ τοῦ ὁποίου

ὑπῆχθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Τμήματος Ἀστυκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Κτηνιατρικῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν προϊόντων ζωικῆς προελεύσεως ὡς καὶ τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Σφαγείων. 7) Τοῦ Β.Δ. τῆς 15-4-38 «Περὶ κανονισμοῦ ὑγιεινῆς καὶ Σφαγείων» (Φ.Ε.Κ. 180Α/2-5-38), διὰ τοῦ ὁποίου καθωρίσθησαν τὰ τῆς διατάξεως, ὑδρεύσεως, καθαρισμοῦ καὶ ἀπολυμάνσεως τῶν Σφαγείων. 8) Τοῦ Β.Δ. τῆς 3-12-38 «Περὶ κανονισμοῦ ὑγιεινῆς Ἐργαστηρίων ἀλλαντοποιίας» (Φ.Ε.Κ. 473Α/17-12-38), διὰ τοῦ ὁποίου καθωρίσθησαν τὰ τῆς διατάξεως, καθαριότητος, ἐπεξεργασίας τοῦ ὑλικοῦ κλπ. 9) Τῆς ὑπ' ἀριθ. 111271/26-7-48 Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τῆς ὁποίας καθωρίσθη ὁ τρόπος ἀναγνωρίσεως τῶν διὰ δυναμίτιδος ἀλιευομένων ἰχθύων. 10) Τῆς ἀπὸ 18-8-54 Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας «Περὶ ὄρων ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Τυροκομείων» (Φ.Ε.Κ. 176Β/1-9-54), διὰ τῆς ὁποίας καθωρίσθη, ὅτι οἱ τυροκόμοι κατὰ τὴν προμήθειαν τοῦ γάλακτος, δεόν νὰ αἰτῶσι βεβαίωσιν τῶν Νομοκτηνιατρικῶν Ἀρχῶν, ὅτι τὰ ζῶα τῶν δὲν πάσχουν ἐκ νόσων, δυναμένων νὰ μεταδοθῶσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦ γάλακτος. 11) Τῆς ὑπ' ἀριθ. 12284/27 Ἀγορανομικῆς Διατάξεως τῆς 17-3-54 «Περὶ καθορισμοῦ ὄρων λειτουργίας ψυγείων» (Φ.Ε.Κ. 70Β/6-4-54), διὰ τῆς ὁποίας καθωρίσθησαν ἡ θερμοκρασία καὶ ἡ ὑγραμετρικὴ κατάσταση, αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν διαφύλαξιν εἰς τὰ ψυγεῖα τῶν ἐδωδίων ζωικῆς προελεύσεως καὶ 12) Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 35683)24 Ἀγορανομικῆς Διατάξεως τῆς 9-3-54 «Περὶ ὠσοκοπήσεως ὧν τῆς ἡμέρας» (Φ.Ε.Κ. 64Β/30-3-54). Διὰ τῆς ὁποίας καθωρίσθησαν τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ὠσοκοπικῶν κέντρων καὶ ὁ τρόπος ὠσοκοπήσεως καὶ σφραγίσεως τῶν ὧν τῆς ἡμέρας.

R É S U M É

Législation Sanitaire Vétérinaire

Par

Dr. P. A. Karvounaris

Vétérinaire Départemental

La Législation Sanitaire Vétérinaire a subie des profonds remaniements depuis, surtout la promulgation de la loi 248)1914 «Sur l'organisation du service Zootechnique et Vétérinaire», qui fut la base de l'organisation du Service Vétérinaire Sanitaire. Les observations durant son application, l'évolution des méthodes de lutte contre les maladies, le danger qu'elles ont présenté certaines maladies des ani-

maux pour la Santé Publique et l'Élevage, du fait de leur caractère malin etc., furent à l'origine des ces aménagements indispensables. Ainsi elle s'est alourdie de telle façon, qu'il est difficile de chercher les dispositions légales en vigueur, du fait aussi que, aucun travail, que puisse servir de guidé, n'a pas été publié jusqu'aujourd'hui à ce sujet.

L'auteur se propose à la suite de son rapport au même sujet, au deuxième Congrès Vétérinaire d'Athènes (2-7 Mai 1952) et à la demande de plusieurs confrères, de remplir cette lacune, en publiant ce travail, dans lequel il passe en revue la Législation Sanitaire Vétérinaire depuis l'année 1836 jusqu'aujourd'hui, et qu'il divise en deux chapitres.

Au premier chapitre il traite la Législation Sanitaire Vétérinaire qui concerne la prévention et la lutte contre les maladies infectieuses des animaux, depuis l'année 1836 jusqu'aujourd'hui, il donne le résumé des lois et des décrets relatifs et insiste particulièrement sur les prescriptions qui modifient et complètent le décret du 26-3-36, qui sert de base aujourd'hui pour la lutte contre les maladies infectieuses des animaux.

Au second chapitre il passe en revue et il donne le résumé des lois et des décrets, qui concernent l'inspection des viandes, le contrôle sanitaire des aliments d'origine animale en général, et l'inspection sanitaire des Abattoirs et insiste surtout sur les dispositions légales en vigueur, qui modifient et complètent les décrets du 30-11-40, et du 30-7-41, qui servent de base pour le contrôle sanitaire vétérinaire des aliments d'origine animale.

Dans chaque chapitre l'auteur classifie avec soin la série des lois, décrets et arrêtés de la législation sanitaire vétérinaire de telle façon, que l'on puisse facilement chercher au Journal Officiel, les prescriptions en vigueur, applicables dans chaque cas particulier.